

Producción da entrevista narrada

ao redor do tema: as campañas sobre as linguas minorizadas

1. Que é o que cómpre facer.

Unha entrevista narrada cunha extensión entre unha cara de folio e dúas caras. Como sabemos, este xénero textual ten como base a conversa dunha quedada, dun café, dun almorzo ou doutra situación que facilite a interacción informal entre a persoa entrevistadora e a entrevistada. Pódese dicir que é a crónica dunha entrevista.

Nota: non se debe confundir coa entrevista narrativa, na que a presenza do entrevistador é mínima.

2. Cales son os trazos xerais do xénero.

Adoita incluír:

- a narración -moi axustada- do encontro,
- a descrición mínima do lugar ou do ambiente,
- certos detalles sobre o comportamento durante a entrevista (como se desenvolve a persoa)
- e a recolleita en estilo directo e/ou indirecto das declaracións que se extraen das cuestións.

Destaca a presenza relevante do emisor (o/a xornalista coprotagonista do que conta), coa posta de relevo das reaccións, a escolla das ideas transmitidas, a síntese da conversa ou a glosa (aclarácións e comentarios). No caso de abordar temas controvertidos, mesmo poderá contrastar o que di a entrevistada co que aquel/a sabe; ou sexa, poderá contextualizar, matizar e valorar; mais sempre de xeito puntual, sen compoñer un artigo de opinión. E é que, malia esa presenza do emisor, domina -ou cando menos ten gran peso- a 3º persoa.

3. Que se precisa para planificar o texto.

Debemos cando menos:

- a) Definir o tema (neste caso en relación coas campañas sobre as linguas).
- b) Determinar qué interesa saber (sobre experiencias, coñecementos e valoracións).
- c) Decidir que preguntas serán centrais (sobre 6 cuestións)*.
- d) Prever como se recollerán os aspectos aos que cómpre atender durante a entrevista: ambiente, reaccións, declaracións (con anotacións sucesivas, cadro previo, gravación...).

* As preguntas máis axeitadas para o caso serán aquelas, sempre abertas, que:

- faciliten a narración de experiencias,
- soliciten a achega de información ou a percepción de certezas e dúbidas sobre o tema,
- permitan percibir a postura da persoa entrevistada,
- procuren profundar en aspectos polémicos,
- impelan a situarse en contextos determinados e conviden a supoñer.

En todo caso, deben ser preguntas curtas e claras. Cando conveña poñer en situación, farase antes da pregunta.

4. Como se estrutura e redacta o texto.

Comporemos de acordo coa seguinte estrutura, á que acompaña un modelo parcial adaptado do blogue *Almorzo con*.

1º) Titular, preferentemente declarativo, unha cita entre aspas.

"A vida é un cómic. E os cómics, a miña vida"

2º) Introducción contextualizadora: intención do encontro, identificación da persoa entrevistada, lugar da cita, impresións iniciais...

David leva un tempo agardando por min, sentado nunha das mesas que dan ás fiestras do bar. Ao entrar, véxoo tomando unha cervexa. A alegría de reencontrarse é mutua e tamén me confesa que lle interesa esta entrevista. O caso é que este vendedor de 31 anos, co soño de ser debuxante como profesión, ten un talento indiscutíbel.

3º) Corpo narrativo cos intercambios relevantes. Seguimento do máis destacado da conversa, con incorporación de declaracións en modo indirecto e directo.

Ao regresar co seu lapis, aclara que este mundo é subxectivo, “depende do editor que coñezas, destacarán uns defectos ou outros. Buscan algo que poida ter éxito; aínda que isto, ás veces, implica que non teña calidade”. Noto que a súa voz é máis decidida, ao mesmo tempo que a súa ilustración. Ten claro que a súa vida como debuxante será unha loita constante, como a do guerreiro que cae en numerosas ocasións na batalla.

Cando por fin atopa a pose na que debuxar, pregúntolle pola súa vida.

- Podes imaxinar a túa vida sen cómics? David detén a súa creación e mírame.

- En absoluto, os cómics son a miña paixón. Como farías na vida se non tiveses ollos?

4º) Peche narrativo ou conclusivo.

Cando me entrega o debuxo rematado, insiste en que lle encantaría dedicarse a editar as súas historias. “É un soño ao que non quero renunciar”. Mentres se perde pola rúa escura cara á casa, deséxolle a mellor das sortes.

5. Como e cando se entrega.

A realización debe ser individual e plenamente persoal; mesmo que se prepare en parellas, posto que cada un/unha dará a súa versión do encontro e centrarase nas cuestións que lle formulou á outra persoa.

Alén diso, convén traballar o formato para achegarse, sen rixideces, aos textos xornalísticos: titular en letra destacada (tamaño 18-24), corpo con parágrafos claramente separados (con espazamento de 10 ou 20), imaxe -se a houber- xustificada, etc.

A data límite de entrega do texto é o venres 3 de novembro. Farase en papel, escrito a man ou impreso; só en caso de necesidade, enviarase documento dixital ao correo dplingua@gmail.com